

for Redningsvæsenet har paa sin Rejse i Aar ved de forskellige Redningsstationer forespurgt, om man var tilfreds med den Ordning, som er truffet ved et Tilskud til Anskaffelse og Vedligeholdelse af Tøj. Efter den Rapport, som blev afgivet til Ministeriet, har man ved 35 af disse Redningsstationer fra Mandskabets Side udtalt sin Tilfredshed dermed, medens der er 4 af Redningsstationerne, hvor enkelte af Mandskabet har udtalt, at de ikke følte sig tilfredsstillende, men ønskede en anden Ordning. Men man syntes dog ikke at have været enig om, hvilken Fremgangsmaade man foretrak. Imidlertid vil der jo nu ved Siden af det Forsøg, som her gøres, blive gjort et Forsøg paa anden Vis, idet der til to af Stationerne ved Vestkysten er anskaffet Olie-tøj til Brug paa den Maade, vi forhandlede om i Fjor, og naar Erfaringerne derfra foreligger, vil vi jo kunne vende tilbage til en Drøftelse af dette Spørgsmaal.

Dernæst dvælede det ærede Medlem ved Redningsvæsenets Lønnings- og Pensionsforhold. Med Hensyn til Lønningerne kan det naturligvis altid være et Spørgsmaal, om man vil finde de nuværende Lønninger tilfredsstillende eller ikke, men det vil vel være vanskeligt her at rejse et Lønnings-spørgsmaal til varig Afgørelse, hvis man ikke samtidig tager andre store Lønnings-spørgsmaal op, og det er der jo foreløbig ingen Udsigt til. Noget lignende gælder for Pensionsforholdene, hvor man ved Hjælp af Understøttelser allerede staar saaledes, at en Overgang til en Pensionering efter det almindelige System vil være i alt Fald for en Del af Redningsmandskabet og navnlig for Enkernes Vedkommende af tvivlsom Værdi. Det Spørgsmaal har været drøftet med Finansudvalget, som har modtaget Oplysninger derom, men hidtil har der ikke vist sig nogen egentlig Tilbøjelighed til eller Forstaaelse om en Fremgangsmaade, der kunde være gunstigere end den, man i Øjeblikket har. Helt kan man jo heller ikke se bort fra, at der staar meget betydelige Beløb i Form af Legater til Raadighed for Redningsvæsenets Mandskab. Jeg turde maaske i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at naturligvis er der for Redningsvæsenets Mandskab den Vanskelighed, at de paagældende ikke saa let kan faa Adgang til at deltage i Kutterfiskeri. Dog har man i saa Henseende lempet sig, idet man har ordnet det saaledes, at en Mand f. Eks. i et halvt Aar kan træde ind i Virksomheden som Kutter-

fisker uden derfor at blive fjernet fra Redningsvæsenet.

Et eller flere Medlemmer har gjort opmærksom paa de Vanskeligheder, der fremkom for Fiskerne ved den nuværende Tilstand med Afspærringen af forskellige Farvande. Det er naturligvis umuligt her at drøfte, hvilke Farvande det kan til-lades Fiskerne at sejle i under de forhaanden-værende Forhold. Jeg kan kun i al Almindelighed sige, at hver Gang der er fremkommet Andragender fra Fiskernes Side, har man forhandlet med dem og lempet sig, saa vidt det skønnedes paa nogen Maade muligt, efter de Ønsker, som fremkom. Det er jo særdeles forstaaeligt og i og for sig naturligvis ogsaa overmaade rigtigt, at man fra Fiskernes Side bestræber sig for at faa Adgang til det størst mulige Fiskeri, ikke mindst paa et Tidspunkt, hvor Priserne er saa høje, og hvor Betydningen af, at Fisken bringes i Land, er saa stor, og man savner naturligvis fra Regeringens Side ikke paa nogen Maade Forstaaelse overfor dette Ønske. Men der er jo Forhold ved mine-afspærrede Farvande og i Nærheden deraf, som kan bevirke, at det er umuligt at udstrække Tilladelsen videre, end det hidtil har været Tilfældet.

Flere Medlemmer har dvælet ved Spørgsmaalet om Kvartergodtgørelsen for de indkvarterede Soldater. Der er her, saa vidt jeg kan se, en Forskel mellem to Grupper. Den ene Gruppe er de Garnisons-byer, hvor Indkvarteringen foregaar efter Reglerne fra 1816. For disses Vedkommende er det vistnok tvivlsomt, om de særlige Foranstaltninger kan give Anledning til at foretage nogen Forandring. Ved Bestemmelserne for Garnisonsbyernes Vedkommende er man altid gaaet ud fra, at der ved Garnisonen tilførtes de paagældende Byer en indirekte Fordel. Hvorvidt det er rigtigt, skal jeg ikke udtale mig om, men som Regel er Byerne ogsaa gaaet ud derfra og har lagt betydelig Vægt paa at faa Garnison. Der er imidlertid Forskel i den Henseende, ikke alle Byer har næret denne Opfattelse, men det har været det almindelige Synspunkt, og dette Synspunkt har formodentlig ogsaa i samme Grad eller i en noget tilsvarende Grad sin Berettigelse nu; Styrken er jo nu større, og Indkvarteringen volder altsaa større Vanskelighed, men til Gengæld tilføres der vel ogsaa Byerne en forøget Om-sætning under de nuværende Forhold. Helt forskelligt derfra er det, man væsentlig har fæstet Opmærksomheden ved, nemlig Spørgsmaalet om Godtgørelse i de Tilfælde, hvor